

Rozhovory se životem

56

OBSAH

Dopis duchovního učitele	4
Josef z Nazaretu	5
Nejsem tvůj Mistr	7
Pátý atmosférický kruh	13
Dary o Velikonocích	14
Výtah z knihy Cesta ke zdraví	19
Několik slov na závěr	24

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

*Jenom Bůh může dát víru,
ale ty o ní můžeš dát svědectví.
Jenom Bůh může dát naději,
ale ty můžeš vlít důvěru svým bratrům.
Jenom Bůh může dát lásku,
ale ty můžeš naučit milovat.
Jenom Bůh může dát pokoj,
ale ty můžeš zasévat jednotu.
Jenom Bůh může dát sílu,
ale ty můžeš být oporou.
Jenom Bůh je cesta,
ale ty ji můžeš ukázat ostatním.
Jenom Bůh je světlo,
ale ty ho můžeš zapálit v lidských očích.
Jenom Bůh je život,
ale ty můžeš v ostatních vzkřísit touhu žít.
Jenom Bůh může udělat to, co se zdá nemožné,
ale ty můžeš udělat to, co je možné.
Jenom Bůh sám sobě stačí,
ale raději spoléhá na tebe.*

Brazilská píseň

DOPIS DUCHOVNÍHO UČITELE

Milý Františku,

také čtenářům v Čechách chci přiblížit význam Velikonoc. Vědomě některé informace vynechám, protože je znáte z jiných sdělení – nazýváte je Evangelia. Spíš se zaměřím na smysl velikonočních svátků, na duchovní pravdu.

Hlavní význam Velikonoc tkví v poselství radosti. Je určené těm, jež odpadli od Stvořitele. Bůh vypracoval plán, jak zachránit, osvobodit padlá stvoření. Ježíš Kristus se dobrovolně rozhodl ho uskutečnit. A dokázal to. Na Zemi. Proč právě zde? Vždyť Země není jediná planeta ve vesmíru. Ale právě Země je centrem útoků nepřítivých bytostí, jimž vládne Lucifer. Aby Kristus mohl splnit plán Boha lidstvo spasit a osvobodit, musel se proto pozemským člověkem stát.

Na Zemi tedy proběhl boj za osvobození duchovních bytostí odpadlých od Boha. Ježíš musel vytrvat, nenechat se odvést od Boha a tímto způsobem nad Luciferem zvítězit.

Mnozí lidé berou ukřižování Ježíše za jeho prohru. Ale ono mluví o Jeho obrovské lásce k padlým bytostem! Vše vzal na sebe, udělal všechno pro to, aby splnil Stvořitelův cíl - odpadlé bytosti spasit a osvobodit. Uzdravení člověka spočívá nejenom ve smrti ukřižováním, ale také v jeho pozdějším vítězném boji s Luciferovými mocnostmi v jeho vlastní říši!

Aby pravda byla úplná, uvedu ještě jedno: Kristus nebojoval proti mocnostem Lucifera sám – Stvořitel mu na pomoc poslal archanděla Michaela a jeho legii. Ti mu také k vítězství dopomohli.

Tato fakta původní křesťané dobře znali a díky nim žili tak, aby z říše Luciferovy unikli. Boží poslové jim pomáhali podobným způsobem jako dnes my vám.

Každý z vás si zlepší a vyčistí strukturu vlastní duše jediným možným způsobem – duchovní prací na sobě. K tomu je vám nabízen dar – vedení Božími posly, vysvětlování duchovní pravdy, jež vás v takové práci podpoří. Ovšem práci samotnou za vás nikdo neudělá. Také činy, kterými se zdokonalíte, jsou jen vaše záležitost. Ale je to jediný možný způsob, jak se dostat zpátky do duchovního domova.

Svým vítězstvím nad Luciferem vám Kristus vystavěl most. Most, po kterém můžete díky vlastní pili a vůli uniknout z Luciferovy říše.

My, kteří svobodně žijeme v říši Boha, oslavujeme vaše Velikonoce a Kristovo vítězství také. Slavíme je jako osvobození.

Neustále vám opakuji, abyste následovali příkladu Ježíše, protože pak budete mít do šťastné duchovní budoucnosti volnou cestu.

Moje slova patří těm, kteří chtějí znát pravý duchovní význam Velikonoc. Jsem si sice vědom, že poselství není zcela vyčerpávající, ale pravé pozadí a duchovní smysl jsou v něm zachovány.

JOSEF Z NAZARETU

„Milujte své sourozence jako sebe sama, jako vlastní duši. Dávejte na ně pozor tak dobře jako na vlastní oči!“ říkával Ježíš. Co všechno tím myslel? Za prvé příkladné působení člověka vnitřně

bdělého! Pak také zodpovědnost každého probuzeného člověka za své nezralejší mladší sourozence!

I takové sourozence má milovat jako sám sebe, má jim být strážcem a ochráncem. Moji milí, uvědomte si to. Ježíšova slova neznamenaají pouhé dobro a lásku k bližnímu, ukazují na vnitřní jednotu všeho živého, na nutnost být si toho stále vědom. Duchovní meditace nad těmito větami vede také k poznání, že ve všem živém mohu poznat i sebe. Ježíš si též přeje, abychom Božími posly předávaná slova šířili dál a pokud tak nečiníme, neseme si za to následky.

Opomíjíme-li dobro druhého, chybujeme.

Jestliže jste to, co vám s námahou sdělili Boží poslové, z nějakého osobního důvodu nepředali dál, není to správné. My sice inspirujeme další připravené lidi, ale vy jste se dopustili chyby.

Zejména ten, kdo hledá, by si měl Kristovo napomenutí vzít k srdci. Svoji cestu životem realizovat poznáním sebe sama, plněním povinností ve vnějším životě a žitím lásky k bližnímu. Nejenom k lidem. Ke každému tvoru, jemuž s vývojem pomáhají přírodní éterické bytosti.

Při jiné příležitosti Kristus řekl: „Nechte zářit své světlo.“ Radím vám, nenechte ho zhasnout. Jste nositeli světla a při setkání s ostatními jim ho slovy a skutky předáváte. Tím způsobem v nich můžete rozžehnout Boží jiskru.

Uvědomte si, duchovní světlo je zdrojem blaha, spásy a uzdravení. Světelné proudy znamenají požehnání v nejčistší podobě. Proto Ježíš tolik chválí a oslavuje právě ty, kteří světlo svým slovem a činem směřují k lidem, jež se zatížili, kteří trpí, jsou sklíčení a umdlení, kteří plni zoufalství klesají na cestě životem.

Pomáhejte jim ve jménu Ježíše Krista!

Gerard van Honthorst
Nevěřící Tomáš, 17. století

NEJSEM TVŮJ MISTR

Když se tak rozhlížím, je vás zde velmi mnoho. Jsou tu skoro všichni, které jsem pozval. Přinesli jste s důvěrou květiny, obrazy a toužíte, abych do nich předal ódové síly. Abych je posvětil a prozářil. Rád tuto prosbu předám Kristovi, jež ji postoupí Stvořiteli. Mír je ve mně!

Děkuji, že jste přišli, děkuji, že nám pomáháte. Nutně vás na Zemi potřebujeme. S láskou vám předáváme pravdu, k tomu jsme byli povoláni.

Dnes chci mluvit o tzv. povoláních. Začínám jako první, protože je to náročné téma a budu potřebovat mnoho ódové síly. Na konci setkání bych to již nedokázal.

Prožíváte těžké časy. Ale Země není váš stálý příbytek. Jako vše na Zemi, i váš pobyt tady jednou skončí. Pouze to, co si Bůh přeje, je věčné.

Galilea, má pozemská rodná zem. Právě sem ve jménu Boha inkarnovali Boží poslové muže a naznačili Ježíšovi, že by je mohl učinit apoštoly. Jedním z těch, kdo byl později povolán, byl galilejský Tomáš. Tomáš, řecky Didymos, znamená v aramejštině dvojče, blíženec. Vyprávěním o něm chci zkrášlit velikonoční oslavy.

Kdo že to Tomáš byl? Pocházel z Galileje a osobně jsem ho v lidské podobě znal. To, co já dokázal se dřevem, on uměl s kamenem. Měl více zaměstnanců a stavěl domy. Přesto ho Ježíš na radu Božího posla povolal k sobě. Tomáš se nelehko rozhodoval. Ovšem Ježíš viděl víc a poznal, že Tomáš je zralejší než mnozí apoštolové. Proto si ho často brával stranou, mluvil s ním o duchovních pravdách, Božím království i o svém poslání stát se rybářem lidí.

Tomáš však svoji přednost ne vždy rozvíjel. Díky Ježíšovu učení byl schopný reálně duchovně uvažovat a protože byl jasnoslyšný, uměl navazovat kontakt s Božími posly. Měl předpoklady na Zemi dát mnoho věcí do pohybu. Ale Tomáš byl fixován na svou pozemskou práci, cítil zodpovědnost za své spolupracovníky i za svoji rodinu. Toho využívaly negativní bytosti, a tak byl rozpolcený. Jak výstižné je jeho jméno „dvojče“, vystihující že nemohl, nechtěl jít doporučenou cestou.

Tak jako mnozí lidé zmítal se i Tomáš mezi pozemskými statky a duchovním bohatstvím. To sice měl, ale nežil ho. Často chyběl ve skupině apoštolů, jež se kolem Ježíše semkli.

Ježíš dával apoštolům a učedníkům častá volna, aby mohli obstarat pole, rybolov a rodinu. V té době meditoval, modlil se v hájích či na pouštích. Vždy však řekl, kdy se opět sejdou. Ale na setkáních Tomáš bohužel často chyběl.

Přesto ho Ježíš znovu vyhledal a pln lásky mu opětovně vysvětloval, že by měl úkol, před který ho Otec postavil, splnit. A Tomáš se začal opět snažit.

Jednou se Ježíš apoštolů ptal, zda vědí, kdo on je. Odpovědi zazněly, nikdo už neměl k tomu co dodat. Bylo ticho. Pak řekl Tomáš: „Mistře, moje myšlenky a ústa nejsou schopny jasně vyjádřit, kdo

jsi!“ Ježíš čekal, zda se k tomu někdo vyjádří, ale nestalo se tak. Tehdy zaznělo Ježíšovo: „Nejsem tvůj Mistr.“

Co se tehdy odehrálo během mlčení všech? Tomáš přemýšlel o svých pozemských záležitostech. Jeho myšlenky se ubíraly jiným směrem, a tak ho částečně ovlivnily negativní bytosti. Během ticha ho osvětili Boží poslové, on pocítil jinou vibraci a opět se přiblížil Ježíši. Na to reagoval svojí odpovědí Ježíš a tehdy Tomáš pochopil rozdíl mezi říší Boha a Satana. Uvědomil si svoji rozkolísanost a nestálost mysli.

A nyní k vám. I mezi vámi jsou tací, kteří jsou na setkání rozpolceni. Podílejí se na vibracích přitahujících negativní síly a s tím se společenství těžce vyrovnává, tyto síly my pak musíme s velkou námahou vykázat ven.

Ale věnujme se velikonočním událostem. Tomáš se účastnil oslav Pessach, již ale toužil být jednotný s Ježíšem, a tak negativní bytosti zahnal. Později, když byl Ježíš zajat, Tomáše i další učedníky a apoštoly opět negativní bytosti přemohly. Také Petra, hlavně však Jidáše. Měli strach, protože s nimi Ježíš nebyl.

Další události znáte nebo si je můžete přechíst. Ale nyní k něčemu významnému, k okamžiku, který si křesťanské společnosti přivlastňuje jako hlavní důkaz Tomášovy přeměny.

Když se Ježíš vrátil z pekelné říše, zmaterializoval své duchovní tělo, takže ho jeho učedníci uviděli. Jedl s nimi a pil způsobem, který popsal: „Pojídám pokrm, jenž vy nevidíte.“ Učedníci, kteří se skrývali, pak s radostí Tomášovi, který cítil potřebu je navštěvovat, oznámili: „Viděli jsme Pána! Byl tady! Jedl a pil s námi.“ A tehdy zaznělo Tomášovo: „Tomu nikdy neuvěřím, protože jsem se nemohl dotknout jeho jizev a položit ruku na jeho čelo!“

Vidíte? Opět negativita! Řekl to způsobem, že z toho učedníky a apoštoly mrazilo.

Po osmi dnech, tak zní ústní podání, se Ježíš opět vrátil. Tehdy už byl Tomáš zvaný Didymos s nimi. „Mír buď s vámi,“ řekl Kristus a rovnou šel k Tomášovi, řka: „Dotkni se mých jizev. Podej mi ruku

a polož na mé čelo. Nebuď nevěřící! Věř v to, cos viděl a slyšel!“ A Tomáš, pln vibrace Božích poslů volá: „Pane můj a Mistře!“ Ale Kristus odpovídá: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslaveni ti, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Tentokrát Tomáš, Didymos, dvojče či jak ho chcete jmenovat, pochopil a změnil se.

Říkáte, že za 40 dní po ukřižování Kristus vstal z mrtvých. Ale ve skutečnosti Kristus nezemřel. Sestoupil do říše temna, aby tam přemohl Lucifera. Aby se generace, co přijdou, a tedy také vy, mohly svobodně rozhodovat. Aby se mohly vrátit zpátky do duchovních sfér.

A Tomáš? Proměnil se. Učedníci se stále scházeli, měli své koncilium. Tomáš se však stal osamělým bojovníkem. Opustil Jeruzalém, procestoval východní oblasti. Dostal se až do Indie, do Madrásu. Bylo to náročné cestování, ale jeho víra, jeho napojení na Krista i jeho jasnoslyšnost mu ukazovaly správnou cestu. Během putování se odehrála mnohá zázračná znamení, vše však v souladu s Boží zákonitostí, v součinnosti s Božími posly a díky Tomášovi, hmotnému důkazu správné cesty.

Počet prvních křesťanských komunit rostl. Tomáš dbal, aby v nich nikdo nesešel z cesty, propojoval je navzájem a Boží poslové se z něho radovali. Jeho stavitelská zručnost těšila indického krále Mesteuse. Byl to nejenom pečlivý, svědomitý a starostlivý muž, ale také spravedlivý zaměstnavatel Tomášových jednodenních pomocníků. Dostávali od krále jídlo i spravedlivou mzdu. Tak všude vládla spokojenost.

Temné bytosti se však nemohly smířit s tím, že počet křesťanských společenství v této velké říši roste. Že stále více lidí ví o Kristovi a slaví jeho památku.

Nebylo těžké vsugerovat králi, že mu křesťané vezmou trůn. Tehdy původně dobrý král se změnil. Dal Tomáše zabít. Jeho hrob je v předměstí Madrásu, v San Thome. To je první výklad Ježíšovy odpovědi: „Já nejsem tvůj Mistr.“

Druhý výklad je čistě duchovní.

Díky Božím poslům Ježíš věděl, že Tomáš zvaný Didymos čili dvojče, jej jako Mistra nepotřeboval. Byl vyspělý, měl odpovídající vývoj a duchovní znalosti. Proto ona Ježíšova narážka, že mu není Mistrem. Stejně jako Ježíš i Tomáš dokázal navázat spojení s Božími posly. Ale zatímco Ježíš kráčel až k hořkému ukřižování, Tomáš pořád váhal, byl nerozhodný.

Co vám to má říct? Pokud se, moji milí, oddělujete od Krista, pak i pro vás platí jeho: „Nejsem tvým Mistrem!“ Ale pokud jste věrni Ježíši, pak vašim Mistrem je.

Připravili jste si toho, moji sourozenci, dnes hodně, vše v naději, radosti i víře. Posvětim obrázky, květy i další, stejně jako chléb, symbol Velikonoc. Nejdřív však musím načerpat sílu a poprosit Krista, aby se stal vašim Mistrem. Vše naplním silou, především však vás.

„Otče, jsem ti vděčný, žes mne obdařil silou, mocí a bohatstvím, jež mi Kristus předal. Světím váš chléb. Jste živoucí ztvárnění věty: „Jsem tvůj Mistr.“ Jste Kristova naděje. Následujte ho! Scházejte se k moudrosti a v lásce ke Stvořiteli. Skrze Krista našeho vůdce a osvoboditele.

Otče můj, váží si Tě skrze obrazy, jež donesli a mnohdy namalovali, i skrz další předměty, které s radostí vzali s sebou. Věřím, jsem si jistý, že Tvá síla se jich dotkne! Pak budou s Tebou, Pane Ježíši Kriste, a skrze Tebe i s Otcem spojeni. Kvůli tomu, plni vděčnosti, jako symbol přijmou tento chléb.

Tento vnitřní stav vám nikdo, pokud to sami nedovolíte, nevezme.

Otče lásky, skláníme se před Tvým nekonečným majestátem a děkujeme za Tvou společnost.

Nechť v nich vládne trvalý mír a klid. Konají stejně jako původní křesťané, lámou chléb.

Avšak nejdřív, Pane můj: Nejsem hoden stát se Tvým nástrojem. Přesto mne k nim posíláš v důvěře, že vytvoříme jednotu. Sjednotíme!“

Nyní, prosím, rozlomte jako symbol svůj chléb a snězte. Je požehnan náš Pánem.

Onoho večera, kdy byl zrazen, vzal plátek chleba, vzhlédl k nebi a požehnal ho.

Pak ho rozlomil a dělil, řka: „Jezte z něj všichni. To je symbol mého těla, které ráno bude smrtí zlomeno. Pokaždé, když tak budete konat, myslíte na mne. Pak jste v jednotě se mnou.“

Potom vzal pohár s vínem, požehnal ho, dal kolovat, řka: „Pijte z něho všichni. Je to symbol mé krve, která pro vás zítra na kříži poteče. Tak konejte na moji památku.“

Pokaždé, když tak budete konat, naplní vás pospolitost. I doma můžete tak činit. Na památku společenství s Kristem.

Podle kalendáře jsme o týden napřed. Ale to není důležité, čas je vedlejší, rozhodující je vnitřní sjednocení s Kristem. To je podstatné.

Původní křesťané lámali chléb při každém svém setkání a připomínali si ono: „To konejte na moji památku.“ Tehdy pocítili radost a pokoj, vděčnost a lásku.

Neboť z lásky jsme byli zrozeni. A díky lásce se smíte vrátit zpátky domů, do duchovní vlasti. Nechť je na vás patrné Boží požehnání. Nechť se vrátíte do duchovní říše, stojíte-li o to.

Končím svoji řeč. Doufám, že neuslyšíte Ježíšovo: „Nejsem tvůj Mistr,“ ale naopak, že poznáte Jeho: „Jsem tvým Mistrem“.

Právě tato věta je mottem našeho setkání. Radujte se spolu se mnou a myslíte na to, že od počátku On byl a bude vaším Mistrem.

PÁTÝ ATMOSFÉRICKÝ KRUH

Milí sourozenci! Pátý atmosférický kruh je bezpečnostní dimenze zaručující trvalý růst. Aby se do něho fluidální bytost dostala, musí udělat obrovský duchovní a duševní vzestup.

Pokud do něho bude vstupovat fluidální bytost, která žila v 7. nebo 6. sféře Čtvrtého kruhu, nebude to pro ni nic výrazně odlišného. Po plném získání vědomí bude ale vyzařovat intenzivněji a ji samotnou ohromí krása takového světla. To za prvé.

Za druhé ji silně osloví nádhera okolní přírody, její úchvatná krása i síla vyzařování.

Za další si všimne harmonických útvarů kolem sebe - bude obdivovat přírodní celky i domovy fluidálních lidí. Kvalita vyzařování bytostí i věcí se vůbec nedá porovnávat s tím, co znala z dřívějších sfér Čtvrtého atmosférického kruhu.

Ovšem ten, kdo na Zemi nemiloval Boha jako svého Stvořitele, nenašel v sobě jeho odkaz a tedy nežil životem Boží jiskry, ten, kdo se nenechal vést svých duchovním průvodcem ani impulzy Kristova světla, ten se sem napoprvé nedostane! Proč? Jaké překážky tomu brání? Jeho vlastní kvalita! Vyrovnal už všechno se svými bližními? Žil v harmonii s přírodními éterickými bytostmi? Vnímal a respektoval svého duchovního průvodce? Stalo se mu samozřejmé, že kontroloval vše, nač myslí, čím se zaobírá, jak se cítí? Pokud se tak nechoval, sám si vytvořil překážky, které nedovolí přímému skoku do Pátého kruhu. (pozn. redakce: V R2 jsou uvedeny informace o všech kruzích a jejich sférách, které jsou kolem Země.)

Co bude prožívat nově příchozí ve své 1. sféře Pátého kruhu?

První ohromující dojmy zažije v doprovodu zdejších pomocných duchovních bytostí. Dozví se, jakým způsobem se zde žije, i to, jaké

možnosti tato sféra skýtá. Nečinnost tu neexistuje. Začne pociťovat vnitřní touhu a pak, pokud chce, dozvídá se víc. V takovém případě zdejší duchovní učitelé určí, kdo to vlastně před nimi stojí. Důležitá je ochota, snaha, touha. Také jistá pokora a pokud i ta je k dispozici a hodlá ji dále rozvíjet, pak se před nově přichozím rozvine vše krásné, co tato nádherná sféra skýtá. To pak dotyčný prožívá a využívá.

Společenství je tu pravé a lidé zářiví. Vždyť fluidální obyvatelé tu Krista milují a On je nechává zářit svým světlem. A tak láska k Němu roste a jednota lidí je zde nerozlučná. V tomto kruhu už prostě nejde – lidsky vyjádřeno – nenásledovat ho. Upřímné smýšlení, vzorné chování, ctnostný život atd. jsou znakem těchto sfér. Tady do jisté míry začíná žitá říše Krista.

V dalších vyšších oblastech se bytosti budou zabývat Jeho bytostí. Vývojové možnosti jsou rozmanité stejně jako vy, obyvatelé Země.

DARY O VELIKONOCÍCH

Milované duše! Všimněte se, neoslovuji vás již dušičky. Protože mnozí z vás vyspěli. Věta „Nejsem tvůj Mistr“ vás tak silně zasáhla, že jste se tentokrát opravdově rozhodli jednat tak, aby se Kristus skutečně mohl vašim Mistrem stát. Někteří z vás jste však dušičkami zůstali.

Přináším vám ze svého domova nebeské požehnání a duchovní sílu hojnosti, která je tolik typická pro moji vlast. Buďte pozdraveni

ode všech, kteří odešli před vámi. Josef z Nazaretu naznačil, že je jich tu mnoho. Kdo z nich se jen trochu mohl pohybovat, ten tu nechybí. A vy jste je přijali mezi sebe. Dnes Ubohé duše chybí. Zato jsou s vámi spojeni další posluchači i čtenáři žijící ve vzdálených zemích.

Děkuji za vaši radostnost, oddanost, pevně věřím, že vás výpověď Josefa z Nazaretu oslovila.

Pro mnohé z vás je život na Zemi náročnou vysokohorskou túrou. Stačí chybný krok a člověk sklouzne – spadne do starého stereotypu myšlenek a pocitů. Pak znovu s obtížemi stoupá k touženým vrcholům. Ale jen taková cesta vede do nebeské říše.

Stručně řečeno. Vše je život – každý okamžik, každický pocit, každý čin, myšlenka, rozhodnutí promluvit – to všechno znamená žít. Neexistuje nic, co není život, přestože váš materiální pohled chce všechno jen v pevném tvaru.

Je-li všechno život, pak i já musím žít věčně. I mne Tvůrce stvořil pro čisté nekonečné bytí. Mějte to na vědomí a držte se této myšlenky!

Když se pak díváte na mrtvého člověka, řeknete si – to je už jenom schránka. Vytvořila si ji duchovní bytost a díky ní se na Zemi chtěla zlepšit nebo byla-li vyspělejší, stala se vzorem lásky.

Všechno na Zemi je pomíjivé, říká vaše rčení. Ale pomíjí jen to, co můžete vidět hmotnými očima. Nezapomeňte, že my, Boží poslové, se poctivě snažíme krok za krokem vám srozumitelně vysvětlovat pravdu. Nenechte se tedy zviklat, pokud ostatní říkají: „Tak to není, může to být klidně jinak. Já žiju teď. Kdo ví, co bude potom,“ protože my vám to sdělili a vy tedy víte, co bude potom!

I mezi vámi sedí tací, kteří ještě tomu nevěří. Ale vše je život, vše, co existuje, žije dál. Sice v jiných formách, proměnách po rozpadu a znovubudování. Znovu je vše probuzeno k dalšímu životu. Jako teď příroda, která se právě probouzí. Vše má v sobě klíček života.

Velikonoce jsou svátkem, který je různě nazýván – zimní slunovrat, svátek jara apod., ale kterým se po věky na různých místech a různými způsoby slaví probuzení přírody.

Přírodní éterické bytosti v té době usilují splnit svůj úkol. Gnómové, elfové, sylfové a jiní dostali od Tvůrce za úkol nechat přírodu vyrašit. A tím také lidem pomoci. Každý, kdo svévolně přírodu poškozuj, nese si za to zodpovědnost.

Planeta Země, milí sourozenci, by byla překrásná, půvabná, nádherná a plná lásky. Jen kdyby lidé svoji Matičku tak nepoškozovali! To naše příroda je jiná! V duchovním světě, však před chvílí jste slyšeli o Pátém atmosférickém kruhu, má jiný význam. Příroda nás zde prosvěcuje, prozařuje, oživuje, vede a řídí. Tady vše žije věčně.

Pokud se sem pokusíte v meditaci trochu ponořit, pocítíte to samé. Může se to podařit každému, ne jen dvěma, třem, pěti z vás – všichni k tomu máte dispozice.

Každý žijete pro sebe, každý si vychutnává to, co mu dělá radost. Ale všichni se těšíte z návratu jara. A nás zase těší být s vámi a oslavovat vítězství našeho Pána. Vy ten čas nazýváte Velikonoce.

Vaše hlavní oslavy trvají více než týden a ze srdce vám je přeji. Můžete se účastnit oficiálně, ale větší radost zažijete, budete-li slavit v hloubi své duše. Uvnitř prožijete to, co vám nikdo nemůže pokazit, leda negativní síly. Ve vnějším světě mohou i při oslavách nastat potíže, však víte. Ale zažít opravdovou jednotu, společenství s Kristem je radost, kterou, jak řekl Josef z Nazaretu, vám nikdo vzít nemůže a také nevezme. Naopak, ještě se vám zvětší.

Těší nás každý z vás, kdo si uvědomuje, že je víc než hmota, než vnější svět, než vnější události, než obavy, které pocítuje. Pokud však budete duchovně růst, strach bude ustupovat.

Po každém duchovním úspěchu je ale člověk posílen a ještě obdarován. Jsme u takového obdarování Tvůrcem. Pokud půjdeme do hloubky svého nitra – a týká se to teď i mne, **když v duchu meditujeme, hloubáme, pak darem přicházejí myšlenky a pocity, jež nás nadnesou, ba rovnou zanesou do klidu nebes.**

Ale mnozí zůstávají bohužel jen při povrchu, pocítují starosti a ty vlivem negativních sil ještě rostou. Změní se něco, když se příliš staráte? Vy se změníte - změní se starosti, nesnáze, potíže, zdraví. Ale

vnitřní prohlubování vás mění k dobru, a to si Bůh přeje. Uvědomte si, že jste víc než vnější povrch.

Dnes jste symbolicky lámali chléb. Co se ale opravdu stalo, je to, že se mnozí z vás velmi, velmi dobře naladili. Stalo se pro ně aktuálním: „Já jsem tvůj Mistr.“ Jsme nadšeni, co s vámi udělalo takové vnitřní spojení: vyzařuje z vás radost ze života a síla. Ano, vyzařujete sílu Kristovu!

Radost má několik stupňů. Když se my nebo duchovní lékaři pohybujeme mezi řadami, vnímáme radostné naladění každého z vás. Nemáte stejnou vibraci, jak se domníváte, ale všichni jste vibračně sjednoceni. Základ je zde stejný, to je dobře a máme z toho radost. Od-poutali jste se od hmotné stránky světa a ponořili do světa Božích poslů.

Vyspělostí se lišíte, a tak životní, duchovní radost různě kvete. Stejně jako se liší květy na zahradách, kvetou i vaše duše či dušičky různě. Necht' dají plody, nenechte rostlinku uschnout! Květy vašich srdcí nazýváte ctnostmi. Ctnosti jsou také kvítka vědomí. Toto jsou duchovní květy, jež mají dát plody.

Vím, moji milí sourozenci, mnohé, co přinášíme, je pro vás těžko pochopitelné. Až opustíte tuto budovu, zákonitě nastanou potíže. Rodinní příslušníci budou hodně vyžadovat. Ale oni žijí ve světě klamu. Tento zdánlivý svět je každý den jiný. Dozvídáte se něco, co vás rmoutí, jindy utěšuje. S něčím se člověk smíruje, s jiným bojuje, chce získat svoje místo na slunci, dere se k němu. Ale pravý, opravdový svět je ten nepomíjivý. Dostanete se do něj přes pevné vnitřní společenství s Kristem a cestou k dokonalosti. Pravý svět je společenství, jež trvá navěky.

Každý z vás jde jinou cestou. Každý má svoje zkušenosti, jinak se vyjadřuje, zná různé jazyky, má jiné nadání. Na tom byste měli stavět.

Zkušenosti jsou důležité a rodiče je chtějí svým dětem a vnoučatům předat. Aby nedělali tytéž chyby. Ovšem Satan se snaží rady pozměnit, a tak děti, vnoučata dělají chyby, před nimiž byly varovány. Protože Satan má plán. Satan bojuje proti vývoji lidstva a je úspěšný. Brání člověku v úsilí jít k Bohu, ve snaze vyčistit svou duši, protože pak by se od něho odvrátil. A tak vábí, láká, zejména dnes. Masově vylévá

strach a jeho stoupenci ho šíří dál. Strach se stává součástí vědomí většiny lidstva. Masové sdělovací prostředky ho roznášejí po celém světě.

Najdeme něco pozitivního ve zprávách sdělovacích prostředků? Je toho velmi málo, objeví se to jednou a krátce, víme o tom. Nemůžeme změnit smýšlení lidí, kteří média řídí. Ale chceme vytvořit protiváhu! Odehraje se během velikonočního týdne: Kristus rozdá mnoho milodarů, tak je nazýváte. Lidé mohou vnitřně procitnout, vnitřně se s ním spojit, a vyzbrojit se tak pro svoji budoucnost.

Velikonoce nejsou jen svátkem negativních sil. Hlavně jsou oslavou Krista a jeho darů. Měli byste jich využít! A když vám budou přivedeni sourozenci, pak prosím nedržte jazyk na uzdě, ale promluvte o tom, co jste v té době prožili! Pak budete Kristem obdarovávání nejen tento či následující týden, pak budete dostávat jeho dary dál. Stanete se svědky Kristovými!

Rozpovídal jsem se trochu víc, než jsem chtěl, ale věřím, že jsem se touto duchovní erupcí neminul cíle. Tedy vězte, že milodary, jež Kristus rozdává, máte využít.

Nechť se ve vás usídí radost. Nechť klid i poznání, jež předáváme, se dostanou i k jiným sourozencům. Touží po něm. Buďte užiteční, stejně jako příroda vydává plody.

Buďte vděční, že naše společenství ještě existuje. I my to máme stále těžší se k vám dostat. Sice si řeknete: „Hardus to dokáže,“ nebo „Josef z Nazaretu brzy přijde,“ ale musíme tady toho dělat ještě víc. Například zajistit, aby nedošlo k narušení klidu.

Proto děkujeme našemu nebeskému Otci za radost, klid o Velikonočních, za možnost růstu. Hlavně však za jeho Lásku. Tu máme pěstovat a rozvíjet. Kristus vám všem chce být Mistrem. Mým už je.

Jděte v míru. Zachovejte klid a buďte odvážní jako vaši duchovní průvodci! Myslete na Tomáše, nebuďte nerozhodní a váhaví. On to dokázal, nakonec dal za Krista vše. I svůj život.

CESTA KE ZDRAVÍ

V knize Gisely Weidner (Carolus 2008) jsou zachyceny mediálně předané informace o příčinách nemocí člověka. Prostředníkem předávání je muž známý svojí prací na sobě, pomocí bližním, člověk jehož charismatické a charakterové vlastnosti jsou nositeli opravdové Kristovy lásky. Dobrovolně se inkaroval na Zemi a provází ho vyšší nadzemská kontrolní bytost, jež hlídá, aby se do sdělení nedostaly zkreslující informace. Tak se běžně děje při spiritismu a nižších mediálních projevech. V Čechách prostředník takové kvality nežije.

Předané informace pocházejí od duchovních učitelů. Jedná se o dokonalé duchovní bytosti - Boží posly. Ty přislíbil Kristus posílat na Zem, aby měl hledající člověk k dispozici nezkreslenou pravdu o bytí a příčinách problémů současného lidstva. Duchovní učitelé nežijí na Zemi. Jeden z nich, Helia Mer, je prvorozená bytost (vznikla tedy v první etapě tvoření) činná v Kristově sféře. Nikdy se od Krista neodklonil a Kristovu sféru tedy neopustil. Dalšími učiteli jsou druhozené bytosti – Emanuel a Hardus. Zatímco Emanuel nikdy neodpádl, Hardus dočasně klesl do jemnohmotných sfér, na Zemi však nikdy nežil. Informace také předával Ulf, bytost, která ještě nedávno pracovala jako lékař na Zemi.

POTRAVA

V knize se důsledně rozlišuje strava živá a strava průmyslově zpracovaná, denaturovaná, neživá. Živá plnohodnotná strava je schopná klíčení a člověk z ní kromě hmoty přijímá ještě síly v ní obsažené. Díky nim pak může lépe rozvíjet dispozice a vlastnosti, které v sobě má. Ty jsou v základní formě ukryté v Boží jiskře. Pak může žádoucím směrem pracovat rozum a člověk může snáz kontrolovat myšlenky, pocity a vlastní chování.

Síly živé stravy jsou schopné posílit a zkvalitnit lidskou auru – bude pevnější a pružnější. Aura bude zářivější a její jas odpuzuje síly temna. Mohutná uzavřená aura chrání před útoky zvenčí.

Silná aura je příčinou duševní stability. A člověk? Má šanci stát se odolnějším nejen zdravotně, ale i psychicky.

Ale hlavně, hlavně se jeho Boží jiskra snáz propojí s čistými mocnými bytostmi. Protože její nositel, fyzické tělo i její obal, tedy duše, jsou čistší. A tehdy člověk, zocelený živou přírodní stravou, přestože jeho rozum tomu ještě občas brání, probouzí svého ducha a stále častěji se rozhoduje jít Bohu blíž. Teprve správné vnímání Boha a přesvědčení, že lidstvo žije ve svém vědomí dál a je od svého stvoření nesmrtelné, přinese pozemskému lidstvu opravdový duchovní pokrok.

Ale dnešní člověk se k čisté životní síle potravy dostává velmi těžko, většina lidí již téměř nemá možnost přijímat plnohodnotnou stravu.

Dostupná a levná je potrava průmyslově denaturovaná, ta je novými technologiemi stále více ničená a měněná. K její výrobě se ve velkém užívají přísady zvyšující trvanlivost. V průmyslově zpracovaných potravinách jsou například zničeny potřebné enzymy. Taková strava postupně poškozuje geny. Pak se nemůže ani odpovídajícím způsobem rozvinout myšlení člověka a ani působení hormonů není takové, jaké by mělo být.

Stravování neživými průmyslovými potravinami je jedním z vlivů, které negativním silám ulehčují vliv na člověka. A to je důvod, jak řekl Emanuel, proč dnešní lidstvo těžce trpí, proč má necelostvou, nesoudržnou auru neschopnou bránit přílivu negativních myšlenek a pocitů.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Konzumace rostlin znamená konec jejich života, rostliny se vlastně obětují. Ale oběť daná řádem znamená vývojový vzestup. Univerzum je neustálé dávání a přijímání.

Vlivem postřiků a chemických hnojiv zvyšujících výnosy se však dnes rostliny stávají jedovaté, nemají přirozenou biologickou stavbu a nepodporují zdraví člověka. Z téhož důvodu se redukuje veškerý

život v půdě. Ani přírodní éterické bytosti či dévy se nemohou zapojit do Bohem určené spolupráce. Jsou nuceny opustit pole, dochází k erozi půdy a ke snižování její úrodnosti.

ČLOVĚK

Tělo člověka je Bohem naprogramováno na podstatně delší život, než jakého se dožívá nyní. Například Metuzalém by podle Ulfa mohl žít déle než 900 let, aniž by onemocněl. Však znáte: „Vy jste chrámem Božím!“

Oslabením vlastní životní síly vzniká v člověku určitý druh „porozity“; duchovní bytost - duch a duše - do jisté míry nevyplňuje celé tělo a je jenom velmi volně spojená s hmotným tělem. Proto je dnes tolik lidí senzitivních - jejich duch a duše lehko vystupují z fyzického těla ven. Uvolněného svazku využívají negativní síly. A protože i aura je pórovitá, snadno do ní vnikají a odčerpávají síly duše.

Je-li krev bohatá na cizorodé látky z potravy, na látky, které do něho nepatří a jsou pro něj jedovaté, dochází k disharmonii. Mění se charakter, člověk se stává labilní, podrážděný, trpí jeho vztah k druhému. Jeho nesnášenlivost se mnohdy stupňuje tak, že není schopen vzájemného soužití. Otrávené jsou mezilidské vztahy, pocity a myšlenky.

Jedy tělo neumí vyloučit, a tak v něm zůstávají jako odpad a zatěžují ho. Vytrácí se harmonie, pohoda a klid. Ale když v těle končí klid, ustává i na duši. A protože přestává být klidná duše, nemůže pracovat duch a Kristus a další vysoké bytosti nemohou na člověka působit.

Bytost však chce růst a to se může odehrávat jen ve zdravém těle. Duše proto zkouší všechny jedy vyloučit – nejen jedy škodlivého životního prostředí, ale i ty, jež vznikly vlastní produkcí špatných myšlenek, pocitů, špatného úmyslu a činu. Vylučuje je pomocí vhodných orgánů, nebo se je snaží spálit **horečkou**. Pokud ani to nestačí, odkládá je na určitých místech tkání. Pak ovšem jejich buňky začínají degenerovat.

Tělo zkouší pracovat s útvary skladujícími obrovské množství odpadu, a pokud se mu to nepodaří, izoluje je. Vznikají jedová zapouzdření, znetvořeniny nebo krystaly usazující se hlavně v kloubech. Vždy stejná příčina, ale různé projevy, protože každá duchovní bytost je jiná, každá duše reaguje jinak a do pohybu uvádí jiné obranné mechanismy. Stále se snaží jedy vylučovat.

Jestliže si člověk příčinu těchto táhlých, dravých bolestí s tím souvisejících stále neuvědomuje, vznikají na různých orgánech vředy. Organismus ještě neohrožují. Pokud se však člověk stále nemění, vzniknou nakonec vlivem krevních toxinů rakovinové buňky. Ty se později mohou rozšířit krevními i lymfatickými cévami po těle. Hardus uvádí, že lidské geny jsou měněny genetickými manipulacemi, při nichž se do nich dostávají cizorodé složky, pozměněné geny vyvolávají degeneraci buněk a takové buňky mají zvýšenou tendenci k nekontrolovatelnému bujení.

Nemoc je tedy čistící proces, kterým se tělo zbavuje toho, co do něj nepatří. Jsou to nejenom cizorodé látky, ale také negativní energie, a nemocný proto musí odstranit jedy i ze svých vztahů.

SLINY

Slinné žlázy v důsledky přijímaných jedů jsou poškozené, neprodukují dostatek slin, ty mají sníženou kvalitu, a nestačí proto plnit čistící funkci v prostoru úst. Mnozí dnešní lidé mají vysušená ústa, ztuhlé hlasivky, chraptavý hlas, potažený jazyk, často pokašlávají, trpí onemocněním nosní dutiny a dásní, infekčními nemocemi hltanu, ubývají dásně, vznikají paradentózy, kazí se zuby. Není to zcela podminěno věkem, podílí se na tom také špatný životní styl.

OBEZITA

Tělo ukládá přebytečný tuk ve formě tukové emulze do tukových polštářů. Ty chce později zpracovat v odbouratelnou formu. Ovšem k tomu mu dnes chybějí důležité enzymy, vitamíny, minerální a další vitální látky. Látky, které mají být součástí stravy. Tukové přebytky

tedy nelze snížit ani omezením příjmu jídla, ani držením půstu nebo hladověním. Půstem tělo ztrácí pouze vodu a vyloučí jen jedy rozpustné ve vodě. Také tukovým polštářům se odebírá jenom voda.

SRDCE A CÉVY

Cévami dnešního člověka proudí krev obsahující jedy. Játra s ledvinami nedokáží krev již úplně čistit a ani plíce nedokážou všechny nepotřebné látky z těla odstranit. Ani lymfatická soustava si s jedy, které do ní přešly přes klky střev, neumí poradit. Krev s toxickými látkami se z tepen nakonec dostává do vlásečnic, ale tentokrát není plně schopna přijímat odpady buněk, protože už přichází plná jedů. Z téhož důvodu nemůže být ani v plicích dostatečně zásobená kyslíkem.

A tak se v těle postupně hromadí jedovaté látky a organismus sám sebe otráví. Dochází k autointoxikaci – samootrávení.

NERVOVÁ SOUSTAVA

Následkem těchto problémů začínají nervové nemoci. Jak je to možné? Jsou tu dva problémy – jednak si buňky potřebují z krve vzít potravu a jednak nemohou do ní odstranit své odpady a usazeniny. Nejde to, protože je krev nasycená a otrávená a nemůže nic dalšího přijímat a vydávat. Na tuto situaci buňky specifickým způsobem reagují, Ulf tento stav popisuje tak, že to vypadá, jako by buňky křičely. Nervy takovou situaci registrují a vlivem těchto silných stálých vibrací dochází k nervovým bolestem. Ty mozek registruje a problém je tu.

Doporučení

- Buďte spokojeni se dvěma, třemi druhy potravy. Nebuďte lační po tom, abyste jedli vše, po čem touží vaše chutě. Smíchejte-li všechny možné druhy jídla, nemůžete mít v těle pohodu!
- Překonávejte pokušení vši silou vůle, zocelujte se tím. Pak z Kristova zdroje získáte další energii pro boj s nadcházejícím sílícím pokušením, pak k vám mají negativní síly ztížený přístup, zejména když to vaše svobodná vůle nedovolí. Pak vůle sílí.
- Zejména po zimě proveďte jarní čistící kůru nebo půst.

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Věřil jsem, že vám tento sešit budu moci předat osobně. Bohužel jsem nemohl ani důkladně připravit texty. Bez pomoci obětavých spolupracovníků by práce nemohla být vykonána a jsem odkázán na jejich podporu. Všem ze srdce děkuji. Dá-li Bůh, bude to snad při dalších Rozhovorech lepší.

Celý sešit je zaměřen na význam velikonočních svátků. Josef z Nazaretu nás seznámil se životem apoštola Tomáše a kladl na srdce, abychom následovali Krista – aby se stal naším Mistrem. Také čtenáři tohoto textu mohou poprosit o posvěcení chleba, jež si připravili, i o to, aby při jeho požití pocítili spojení s Kristem.

Duchovní učitel Hardus i tentokrát napsal pro vás obsáhlý dopis. V dalším písemně předaném příspěvku, se zabýval fluidálními bytostmi z Pátého atmosférického kruhu. Na setkání na něj navázal. Ape-loval, abychom všichni využili dary milosti Velikonoc i silného poselství velikonočních událostí.

Doufám, že i v tomto sešitu najdete cenná poznání pro vaši cestu blíž k našemu Otci nebeskému a ke Kristovi.

Mám k vám jednu prosbu: 24. března uplynou již čtyři roky, co Bůh k sobě povolal naši Pavlu. Věnujte jí tichou vzpomínku. Myslí na nás a všem nám pomáhá.

Váš František

